

Не бар — туманність Андромеди,
Де в ніч — загорнені прочани.
Хто — власний мозок, — як печеню.
Хто — гори на стілець громадить.

Той — вийняв серце, — шворку з мідій,
І прагне — не ковтків, а — чину,
Той — від потопу не очуняв
І — сторч — сторіччя, як комоди.

Той — носить в ночвах власне фото —
З яйця — голівка неофіта,
Хай ляmpi, елексири сірки, —

Набік — недоль бензокосарку
І каменярні сліпоти, —
Щоб крізь плачі і торохту

Й за баром — вічність — із латать.